

Βενεζουέλα-Ελλάδα, αμοιβαία αλληλεγγύη και στήριξη

Εμπειρίες από τη διήμερη επίσκεψη του πρέσβη της Βενεζουέλας στην Πιερία

«Η ανεξαρτησία, η ελευθερία, η κυριαρχία, η ασυλία, η εδαφική ακεραιότητα και η εθνική αυτοδιάθεση είναι μη επιδεχόμενα παραίτησης δικαιώματα του έθνους»

(από το Σύνταγμα της Βενεζουέλας).

Mε επιτυχία και μεγάλο αγωνιστικό ενθουσιασμό ολοκληρώθηκε η επίσκεψη του πρέσβη της Βενεζουέλας, Farid Fernandez, στην Πιερία κατά το διήμερο 10-11 Οκτωβρίου. Στη διάρκεια της επίσκεψής του, που έγινε με πρόσκληση της ΚΟΙΝΣΕΠ Μούσες Πιερίων, της Εθελοντικής Ομάδας Δράσης, της Κοινωνικής Κουζνας Αλληλεγγύης, της Μητέρας Γης και του Συλλόγου Προστασίας Παιδιών «Βενιαμίν», ο πρέσβης -εκτός των άλλων- ξεναγήθηκε στους χώρους των δομών αλληλεγγύης και κοινωνικής οικονομίας της Κατερίνης. Δήλωσε ενθουσιασμένος με τη δράση των δομών αλληλεγγύης, οι οποίες παρά τις αντίξεις συνθήκες και τα πολυποίκιλα -θεσμικό και οικονομικό- τύπου κυρίως- προβλήματα, φανερώνουν τη μεγάλη θέληση, το πείσμα, τη φαντασία και την αγωνιστικότητα ανθρώπων που δεν καταβάλλονται, αλλά αγω-

νίζονται και νικούν. Παρόμοια αλληλεγγύα κι επαναστατική δράση ακολούθησε και συνεχίζει να ακολουθεί ο λαός της Βενεζουέλας, ο οποίος στη διάρκεια της 15ετούς πλέον Μπολιβαριανής Επανάστασης συνεχίζει κι αντιστέκεται απέναντι στις επιβουλές και τις κρυφές και ανοιχτές επιθέσεις του ντόπιου και διεθνούς παγκοσμιοποιημένου σκληρού νεοφιλελύθερου καπιταλισμού. Ο λαός της Βενεζουέλας κατόρθωσε, μέσω της Μπολιβαριανής Επανάστασης, να οργανωθεί και να συσπειρωθεί απαιτώντας τα δίκαια, όπως το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των ιθαγενών πληθυσμών, την προσποιητικής αικεραίωτης της χώρας και την εγκαθίδρυση ενός Συντάγματος το οποίο υπερασπίζεται τα εθνικά δίκαια αλλά και την ειρηνική συνύπαρξη με τους γειτονικούς λαούς με βάση τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου. Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο πρέσβης, το ίδιο το Σύνταγμα της χώρας απέκτησε μορφή και περιεχόμενο και εγκαθιδρύθηκε μέσα από ανοιχτές αμεσοδημοκρατικές λαϊκές συνελεύσεις και δημοψηφίσματα, τα οποία και αποτελούν

ακόμη και σήμερα και φυσικά θα συνεχίσουν να αποτελούν, ανώτερα θεσμικά όργανα του κράτους και του έθνους: «Μέχρι και ο τελευταίος εργάτης, αγρότης, άνεργος της πρώην φαβέλας, γνωρίζει απ' έξω το Σύνταγμα. Ο λαός βλέπει σε αυτό, το νικηφόρο επισφράγισμα μιας μακρόχρονης επαναστατικής διαδικασίας για αυτοδιάθεση, εθνική ανεξαρτησία και κοινωνική και οικονομική δικαιοσύνη. Η Βενεζουέλα, από χώρα διαιώνισης της κοινωνικής αδικίας, του εξουσιαστικού, καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού χαρακτήρα του σκληρού καπιταλισμού, έγινε η χώρα της κοινωνικής και οικονομικής δικαιοσύνης και ισότητας, καθώς κατέχει σήμερα τη δεύτερη παγκόσμια θέση σε σειρά κατάταξης όσον αφορά την φιλίδα μεταξύ πλούσιων και φτωχών». Μια από τις πρώτες ενέργειες της κυβέρνησης του Ούγκο Τσάβες ήταν η δημιουργία 600.000(!) πλήρως εξοπλισμένων, κατοικήσιμων και ανθρώπινων κατοικιών, οι οποίες και παραχωρήθηκαν ελεύθερα στους απόκληρους των φαβέλων. Το δεύτερο κυβερνητικό μέτρο ήταν η καταπολέμηση του αναλφαβητισμού, προσπαθούν, ανελλιπώς, να δημιουργήσουν πραξικοπήματα, πυρήνες και ενέργειες αντεπανάστασης, με

πληθυσμούς. «Σήμερα τα σχολεία και ο κάθε μαθητής είναι κατάλληλα εξοπλισμένα με σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, το φαινόμενο της σχολικής διαρροής έχει σχεδόν εξαφανιστεί». Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας μεριμνά ιδιαίτερα για την απρόσκοπτη πρόσβαση όλου του πληθυσμού στο κρατικό σύστημα υγείας. «Σε κάθε περιοχή λειτουργεί κι ένα τουλάχιστον κέντρο υγείας, πλήρως εξοπλισμένο και επανδρωμένο, στο οποίο έχει πρόσβαση όλος ο ντόπιος πληθυσμός». Τα απαραίτητα κονδύλια γι' αυτά τα κοινωνικά μέτρα, μέτρα καταπολέμησης της φτώχειας και του αναλφαβητισμού, αποσπώνται κυρίως από την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας, όπως για παράδειγμα οι υδρογονάνθρακες, οι οποίες και υπόκεινται στον κρατικό και δημόσιο έλεγχο. Όλα αυτά φυσικό ήταν να προκαλέσουν τη μήνι και την «αντίδραση» διεθνών κέντρων εξουσίας, οι οποίες συνεργαζόμενες με ντόπιους ακροδεξιούς και παρακρατικούς, προσπαθούν, ανελλιπώς, να δημιουργήσουν πραξικοπήματα, πυρήνες και ενέργειες αντεπανάστασης, με

αποκορύφωμα τη δολοφονία μέσα στο ίδιο του το σπίτι -προ ολίγων ημερών- του νεαρότατου βουλευτή Ρόμπερ Σέρα και της συντρόφου του Μαρία Χερέρα.

«Η Βενεζουέλα δεν στέκεται μόνο αλληλέγγυα απέναντι στους αγώνες της Ελλάδας για αποτίναξη του μνημονιακού τροϊκανού ζυγού. Έχουμε κοινές εμπειρίες με εσάς. Κι εμείς αγωνιστήκαμε και καταφέραμε να αποτινάξουμε τον έλεγχο του ΔΝΤ και των διεθνών χρηματοπιστωτικών κέντρων. Όμως η Βενεζουέλα είναι μια χώρα που χρειάζεται ακόμη τη στήριξη και την αλληλεγγύη της διεθνούς κοινότητας σε αυτό το συνεχή αγώνα της, ενάντια στο εμπάργκο που προσπαθούν να της επιβάλουν, τόσο σε οικονομικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο πληροφόρησης. Πηγαίνετε και κηρύξτε παντού αυτό που πραγματικά συμβαίνει στη Βενεζουέλα κι όχι αυτό που προβάλλουν τα διεθνή αμερικανικά, γαλλικά και γερμανικά πρακτορεία ειδήσεων, θέλοντας να αμαυρώσουν τον αγώνα μας. Η αλληλεγγύη και οι κοινωνίες θα νικήσουν».

Μπέττη Σκούφα, Nίκος Ορνιθόπουλος,
Χρήστος Δελλασσούδας